

mie obywatela Państwa wysyłającego, określone w ustępie 1 artykułu 38 Konwencji konsularnej, będzie następować w możliwie najkrótszym czasie, nie później jednak aniżeli w terminie trzech dni od daty aresztowania lub pozbawienia wolności osobistej w jakiegokolwiek innej formie.

2. Wysokie Umawiające się Strony uzgadniają, że prawo widzenia się, określone w ustępie 2 artykułu 38 Konwencji konsularnej, będzie udzielane urzędnikowi konsularnemu w możliwie bliskim terminie, nie później jednak niż cztery dni od daty aresztowania lub pozbawienia wolności osobistej w jakiegokolwiek innej formie obywatela Państwa wysyłającego.

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 8 lutego 1973 roku.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

L. S.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

109

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 17 kwietnia 1973 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji konsularnej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną, podpisanej w Warszawie dnia 9 czerwca 1972 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 50 Konwencji konsularnej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną, podpisanej w Warszawie dnia 9 czerwca 1972 r.,

nastąpiła w Pradze dnia 20 marca 1973 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych tej konwencji.

Wymieniona konwencja wchodzi w życie dnia 19 kwietnia 1973 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

110

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 kwietnia 1973 r.

w sprawie zarząd postępowania ze środkami spożywczymi i używkami o niewłaściwej jakości zdrowotnej.

Na podstawie art. 28 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. z 1970 r. Nr 29, poz. 245 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Środkami spożywczymi o niewłaściwej jakości zdrowotnej są środki spożywcze, które nie odpowiadają wymaganiom ustalonym w przepisach o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia lub wymaganiom określonym w Polskich Normach lub w normach branżowych, a jeżeli odpowiednie Polskie Normy albo normy branżowe nie zostały ustanowione — w normach zakładowych.

2. Środkami o niewłaściwej jakości są w szczególności środki spożywcze:

- 1) szkodliwe dla zdrowia,
- 2) zepsute,
- 3) wykazujące zmiany organoleptyczne w stopniu uniemożliwiającym ich spożycie lub użycie do produkcji innych środków spożywczych,
- 4) zawierające żywe szkodniki magazynowe lub substancje obce niedozwolone,
- 5) zawierające w ilościach większych niż dopuszczalne w myśl obowiązujących przepisów lub norm martwe szkodniki magazynowe, zanieczyszczenia przypadkowe, drobnoustroje niechorobotwórcze lub substancje obce dozwolone,
- 6) wyprodukowane lub wprowadzone do obrotu z naruszeniem decyzji Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej